

najvećim veseljem dana slave, četrnaestoga maja.

Već prije više dana opažalo se zanimanje za izbore. U nedjelju pred izborima sazvali su vriedni župani svaki u svojem selu „komun“, t. j. sabrali se na dogovor svi obdani sela te odlučili u što većem broju pristupiti izbornom činu. Na dan samog izbora sakupile se dogovorno blizu željančke postaje iz dva četiri selanjih (Gorenjavas, Dolenjavas, Semiči i Lešićina) do 200 na broju te krenuše pjeske put Roča, predvođeni krasnom velikom trobojnicom, uz koju bijahu još dvije manje. Za starce i nemoćne pripravilo se voz, na kojem se razvila četvrta trobojnika.

Putovanje do Roča bijaše preugodno. Ponosito stupao je narod u dugoj povorci pjevajući i kličajući, osvjedočen unapred o pobjedi. Pjevanje predvođio je vriedni Ivan Baričević, kovat u Gorenjojvasi, a pjevala se pjesme: „*Još Hrvatska nij propala*“, „*Oj Hrvati jolte živi*“, „*Oj ti višo*“, „*Naprej zastava slave*“ i mnoge druge. Žitelji sela Ročka polje i Drage, koji žalihože jošte većinom pušu u talijanski rog, vidjevši mnogobrojan narod nisu se usudili izustiti niti jedno uvredljivo rieči proti prolazećima. Strah i trepet obuzeo je talijančie ročkog gnjezda, kad začuše pozdrav dolazećih Lupoglavaca, pozdrav: „*Živio Laginja!*“, koji se orio iz 200 grla, na što se nastavi „*Još Hrvatska nij propala*“. Prvim mahom zdvojše jadni Ročani, jer uvidiše odmah, da kad bi se njima i svim njihovim istomišljenicima po Ročini bilo onog dana boriti protiv samih Lupoglavaca, ostali bi u velikoj manjini.

Iza izbornog čina počekaše složni Semičani do kasno u večer, dok se proglasi izborni uspjeh. Tekar s njihovom pomoći uznelo je nakon proglašenja naše „*živio!*“ nadvladati deranje ročkih *baba* i *mularije*, pošto su ostali naši izbornici „*najvećim*“ dielom bili već otisli svojim kućama.

Prigodom poznatog divljakog napadaja ročkih krunjela zadobio je veliku ranu na ramenu jedan Semičanin, kojeg je pogodilo kamen, bačen preko zidina ročkog gnjezda na cestu, kud je prolazio mirni narod svojim kućama.

Saznav za uspjeh, izrazili su Lupoglavci svoje zadovoljstvo time, što su združeni Gorenjo-i Dolenjovašani ciele postije podne sljedećeg dana pucali i kličkali na *Starom gradu*, na razvalinama grofa Sinkovića, gdje su u sumrak zapalili veliki kries. Pucalo se još na dva kraja u Gorenjojvasi, a veselili se i združeni Semičani. Sve je veselo, sve je zadovoljno. Živio složan narod!

Između toliko dobrih ovaca dašto da se mora naći i koja šugava. Najviše se baca oči na *Feliceta Sandalj-Bulić*, koji je dan prije izbora pobjegao nekamo tobože radi trgovine. Kadgod mu se kaže, da bude složan s nama, odgovara, da on prodnje Hrvatom i Talijanom pa da ne smije biti s prvima niti s drugima. To nije istina, jer mu u dućan dolaze samo naši seljaci. Na čast mu bilo, htio bi biti

talijan, a čit je sa Bresta kod Učke!! Ako se do malo ne spameli, oslaviti će ga svi. I pravo će mu biti. Za to pamet u glavu dok nije prekasno! — Imade taj barba Felice dobru jednu kćerku Ivku, koja postuje što je naše, no ima i druge dvije, koje su kadre hrvatskom trobojnicom obrisati dio tjela, koji nije lepo spominjati. Brave signorine!

Porečki kotar:

iz Motovansćine.

Kako se je ponašala cijela Motovansćina dne 14. svibnja, poznato je čitateljima „*Naše Sloge*“!

Zora 23. svibnja zarudi — blago sunašce otkri svoje sjajno lice, govoreći ti, mili narode, da upotrebiš ovaj krasni dan, te da pohriš na mjesto izbora, pa da biras od sveg srca svoju perjanicu — dičnog Ti oca dr. Matka Laginja! Izvršio si krasno dužnost i želju srca svoga, mili narode. Lijepa vam hvala dragi Karobjljani, Novračani, Rakotočani i Kaldireci, koji ste se prigodom ovih izbora na osobiti način iskazali. Osobita pak hvala braći Brkačanom, koja nećemo u nijednoj prigodi zaboraviti. Svaka pak čast dičnim našim Montiljčam, koji usprkos svog duhovnog oca ne zatajiše svoju narodnost, već dođoše na dan izbora pod našom trobojnicom. Živio hrvatski Montilj! Držite se, pa se ne bojte, jer još ima ljudi u Istri, koji vas neće zapustiti!

A vi, časna gospodo, svecenici Motovunski, uzdigoste barjak kršćanskog socijalizma među pukom svojim, akoprem tek u skrajnji čas, ali na žalost — bacili ste ga pod noge, jer ste iz kršćanskog socijalizma prešli u skrajnji liberalizam, podavajući ruku pomirnicu, od vas toli okevelanom dr. Bartoli-u. Govoriste, da vam je glavni cilj samo vjera, a s tim djelom pokazaste otvoreno vaš princip talijanskog nacionalizma. Znajte, časna gospodo, da nije istina, što vaši rekoše: „*Če i preti delle ville, vi hanno tradito, ma invece voi avete tradito i nostri preti*“ — kad doste glasove vaše liberalnoj stranci. To-liko znanja radi!

Mili narode! Istina je, da u Beč ide dr. Bartoli mjesto našeg dr. Laginje, za II. izborni kotar, ali znaj dragi narode, da Te Tvoj dr. Matko Laginja zapustiti neće, jer iste pravice, koje ima dr. Bartoli u našem kotaru, ima i Tvoj dr. Laginja, koji će braniti u Beču i Tvoje pravice. Jer dr. Bartoli uz sve klerikalce, moćne liberalce, socijaliste i razne sljeparije, izisao je pobjednik za mizernih 603 glasa.

Dragi Matko! naš moralni zastupniče, za Tobom uzdiše II. izborni kotar. Ne zapusti nas, brani nas i Bog Te živi!

Motovnac.

Razne primorske viesti.

Narodni darovi. Veleč. g. Zorko Klun, župe upravitelj u Brestu, silje za družbu K 18 što su sabrali braći oduševljeni za kandidaturu dr. Laginje, nakon dobro uspjelog sastanka u Trsteniku na bužetskom Krasu. — Gosp. Gjuro Vranjac vodja c. k. financ. razdjela u Ješanai salje za družbu K 1, za djačko društvo

u Pazinu K 1 prigodom svog imendana. Kaldič. Jos. (Barela) krećmar u Lipi daruje za družbu K 1-20, za djačko pripomoćno društvo K 1. Veleč. g. Ferdinand Herdy, župnik Sv. Lovrečki od Labina šalje za družbu K 5-37, za djačko pripomoćno društvo 5-37, od kojih darovahu Fran Dvoržak, župnik K 4 i Roman Lelek, kateheta u Českoj K 5, Martin Diminčić 50: h a ostalo sakupljeno u različitim zgodama.

Vič. gosp. Petar Zahija, župnik Rab, šalje za družbu K 15 mjesto brzojavne čestitke našim sokolovom zbog sjajne pobjede, koje darovaše pop Dinko Marinčulić, pok Ivan Oršić, pop Ante Petriš, pop Aleksa Uravić, pop Petar Zahija. — Vič. g. Drag. Hlača, župe upravitelj Martišćica na Cresu, sakupio na piru Antona Zeca i Marije Murljačić Antonove za družbu K 10. — Gosp. Jerko Grsković, učitelj u Vrbniku šalje za družbu K 22, koje su sakupili skupštinari krčke gospodarske zadruge u Dobrinju za sretan uspjeh izbora u Istri.

Franina i Jurina.

Jur. Larga, larga! (kriči na vas glas i teče da pete mu hotiju va skinu) larga! ljudi moji zac eu zakesnit.
Fr. Jurino! cekaj, fermuje.
Jur. (Stane) pak ce čes?
Fr. Kam to takd na presu?
Jur. Va Cres, Va Cres na pazar.
Fr. A poc?
Jur. Grem kupit onih zvončići razbijenih, onih supeljci, onih kješćo, onih starih peršura, onih rogi, onih starih pokrovi od pinjat kih su bili pripravili Creski talijani za činit serenuđu Hrvatom!

kad bi izgubili na votacionah na 14. maja.

Fr. A pak? ce je nasilo?
Jur. Nasilo je da je sreća, ah! zivila naša sreća obrnula talijanom skinu i ono ce je pod skinu, a našim veselo lice, tako da naš Spinečić dobio je u Cresu više od 900 voti, a njihov Kostantin jedva 266, i to ti je „*Cherso rocca della lingua italiana*“ u koj sam načelnik italiano per la pelle na msto reći scrutinio, govori, adesso faremo il scrutinio.
Fr. Viš, viš mudrosti! ako je tako mudra glava od komuna, a ce će bit testa de capuzzo?! Ben pak za tin ce je?
Jur. Neznajuć sinjorija Creaka koga bi vrančica delala od onih lepih strumeni stavila ih je na inkant.
Fr. Pak ti misliš kupiti ih?
Jur. Ma da, zac ako su imeli služiti za porugu u Hrvatom, neka sada služiju za porugu i pogerdu talijanom, zac je pisano: ki drugomu kopa jamu, sam u nju pada.
Fr. Tako je. Bog s tobom Jurino. Trči, trči.

DRUŽBINE OLOVKE

dobivaju se u tiskari

LAGINJA i dr. - PULA

VIA GIULIA. I.

PEČATE

iz gume

izradijuje

tiskara Laginja i drug.

PULA, Via Giulia, 1.

Javna zavala.

Prigodom smrti moje nezaboravne majke

Rode udove Kate rodjene Juranić,

zadnje potomkinje bivših poljičkih knezova Juranić (Juranović), što se nastaniše u Jurandvoru, preminuše u Baski dne 12. maja 1907. u dobi od 93 godine, izričtem ovim putem svoju harnu zahvalnost mnogobrojnom gospodinu Antunu Andrijeviću, župniku, na izkazanoj ljubavi, poprativši pokojnicu ujedno sa velečastnim gospodinom kapelanom, popu Andriji Antončiču, do zadnjeg poćinka.

Ne manja hvala takodjer svim onima, koji prisustvovalahu sprovodu i gospodarima ladja, koji podigoše zastavu za vrijeme sprovoda.

Trudnoj mi majci podao Bog vječni pokoj, a svima Bog naplatio!

BASKA, dne 22. svibnja 1907.

Rode Nikola,
razložni sin.

SVOJ K STOME!

Gostioničari i krčmari!

Častim se staviti Vam do znanja da sam preuzeo zastupstvo dobro poznate pive iz tvornice ČESKE DIONIČKE PIVOVARA u BUDJEJOVICAH i od danas unapried prodaje se u mojem skladištu ulica S. Martino uz trgovinu pokućstva A. ŽUNIĆ & Cie. (ulaz u dvorištu Furbezera). Dobiva se u bocama i bačvicama.

LACKO KRIŽ.

